

POZDRAV SUDIONICIMA

MARIN SRAKIĆ
Biskupski ordinarijat
Strossmayerov trg 6
31400 Đakovo

Poštovane sestre i braćo, dame i gospodo, cijenjeni zборе! Sve vas iskreno pozdravljam u ime Hrvatske biskupske konferencije, napose Vijeća za katehizaciju i u svoje osobno ime. Odmah na početku podsjetio bih vas na riječi Svetog Oca što ih je izgovorio u zagrebačkoj katedrali: "Nova vremena traže i prikladne metode evangelizacije. Uspostava demokratskog sustava u Hrvatskoj otvorila je nove *mogućnosti pastoralnog djelovanja* na području školstva [...]. Potrebno je iskoristiti te mogućnosti i dati dokaz kreativnosti, u punom skladu s biskupima i svim članovima prezbiterija svoje kao i ostalih biskupija."¹

Nekoliko godina prije tog upozorenja, kad su bile na vidiku te nove mogućnosti započeli smo s novim pastoralnim djelatnostima, između ostalog i s "vjeronomom u školi". Odlučili smo ući "u avanturu" školskog vjeronauka nakon što smo razmotrili pitanje na svim razinama, od najmlađeg vjeroučitelja i vjeroučiteljice do Biskupske konferencije i tadašnjeg Ministarstva kulture i prosvjete. Mnogi se sjećaju rasprava na Katehetskim ljetnim školama u Đakovu (1990.) i u Zagrebu (1991.), te na Katehetskim zimskim školama u Zagrebu kao i na posljednjem Katehetskom kolokviju održanom u ovim prostorijama koji je nazočne zadivio otvorenošću i ozbiljnošću.

Neki su govorili da nismo smjeli ući s vjeronomom u škole bez pripreve. Međutim, da nismo iskoristili tadašnji povijesni trenutak, danas ga ne bismo imali. Ta odluka podsjeća me na onu opomenu iz duhovnog života: "Timeo Iesum transeuntem - Bojim se Isusa koji prolazi". Smatrali smo da nam u novim promjenama Krist nudi sebe i mi smo taj trenutak iskoristili.

Autor jednog članka prigovorio je Crkvi da je trijumfalistički ušla s vjeronomom u

škole. On piše: "Školski vjeronauk najteže će se odbiti o glavu Crkvi, u najgorem smislu te riječi. S puno se trijumfalizma u njega uletjelo. Pojednostavljeno moglo bi se reći: dok smo imali vjeronauk u školama - dobili smo komunizam s ateizmom, a dok smo ga držali u crkvama - stropoštao se i komunizam i svi njegovi epigoni. Međutim, vjeronauk je tu, u školama, a zna se, kako je govorio jedan biskup: "Carska i biskupska se ne poriču". Koliko nam je poznato, nije bilo nikakvog trijumfalizma. Naprotiv, mi smo odmah pokušali uočiti stvarnost onakvom kakva jest: tj. nedostatan broj vjeroučitelja, na brzinu sastavljen plan i program, nedostatak vjeronaučnih udžbenika, situacija u školi i školskom sustavu itd. Treba se sjetiti s kakvim su se strahom vjeroučitelji hvatali prvi put za kvake na vratima zbornica ili ulazili u razred...

Iza nas je sedmogodišnje iskustvo, ubiremo plodove. Radujemo se pravim humanim vezama i kontaktima s učiteljsko-nastavničko-profesorskim zborovima. Radujemo se što u odgoju naše djece nismo više svrstani na stranu onih koji kvare djecu i mlade. Radujemo se što se tope "ledene sante" hladnoće koja je desetljećima postojala u društvenim odnosima, naročito između škole i Crkve. Radujemo se što su se kroz školski vjeronauk mnoga djeca i mladi uključili u život župne zajednice i pristupili sakramentima. Raduje nas velik

1 IVAN PAVAO II, "Pred vama je težak zadatak: pomiriti ljude s Bogom i čovjeka s čovjekom". *Propovijed na Večernjoj sa svećenicima, redovnicima, redovnicama i svećeničkim pripravnicima*, Zagreb, 10. rujna 1994., u: PAPA IVAN PAVAO II., *Govori u Hrvatskoj* (10. i 11. rujna 1994.), Biblioteka "Dokumenti" - 100, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1994., str. 16-17 (br. 4).

broj naših vjernika koji se s entuzijazmom spremaju za službu vjeroučitelja ili već rade na tom području.

Nailazili smo i na poteškoće, a ostalo je još i nedorečenih pitanja. Poteškoće još uvijek nedostatnog broja vjeroučitelja, nedostatak udžbenika, pretrpan školski program... Vjeronauk je u školu uveden samo odlukom ministra kulture i prosvjete, a tek kasnije kroz Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske. Pojavila se poteškoća oko statusa vjeronauka kao "izbornog predmeta", zatim pitanje statusa vjeroučitelja i njihove plaće i sl. Ne bismo smjeli zanemariti ni pitanje opadanja župne kateheze u nekim sredinama, zatim smanjenja broja

djece na nedjeljnim misama. No svi smo morali priznati da je poteškoća bilo manje nego što smo očekivali.

Koliko smo zajedničkim silama, ozbiljno prihvaćajući "nove mogućnosti pastoralnog djelovanja" prebrodili poteškoće i predušreli prepreke, koliko smo uspjeli i što je još pred nama, tema je ovog skupa. Od pitanja formacije vjeroučitelja, konkretne situacije vjeronauka, polaznika na svim razinama, plana i programa, do pitanja udžbenika za kojima svi vapimo.

Želim ovih dana mnogo rada, umora i uspjeha, otvorenosti i tolerancije, kao što smo to imali u dosadašnjim radnim susretima.